

„Edinost“

I. haia enkrat na dan, razen nedelj in
vaznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročilna znaša:

Za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročilne se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale domači oglasi itd. se računajo po pogobu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadst..

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Kje je naše mesto?

Polemike z domačimi listi te zadnje dni nam obujajo spomine na dogodke na shodu zaupnih mož narodne stranke leta 1894 v Ljubljani. Že po korespondencah s pripravljalnim odborom za omenjeni shod smo slutili, da pride na shodu do kontroverze med zastopniki tržaških političnih krogov in med sklicevalci shoda. Jasno nam je bilo, da se bodo križala menenja ob vprašanju taktike, kateri naj sledi naša slovenska državnozborna delegacija, oziroma ob vprašanju: kje naj naši poslanci iščejo zaveznikov?

Niti v sanjah nam ne prihaja na misel, da bi hoteli metati le najrahljeje sence dvoma glede značajnosti, namenov in narodnega mišljenja sklicevalcev shoda. Niti ne bi imelo zmisla, ako bi si danes hoteli razbijati glavo o vzrokih in pomislekih, ki so takrat dotičnim gospodom usiljevali menenja in nazore, različne od naših.

Fakt pa je, da je na shodu res prišlo tako, kakor smo slutili. No, naši zaupniki so šli v Ljubljano s trdnim sklepom, da bodo z vztrajnostjo in z vsem prepričanjem branili svoje stališče in svoje nazore in da jih ne opoši niti eventualnost — ki je faktično nastopila — da ostanejo osamljeni se svojim stališčem in da pridejo v navskrižje z vso spoštovano družbo.

Razlika mej našim stališčem in onim, ki je bilo označena v resolucijah, predloženih od sklicevalcev shoda, je bila ta, da smo zahtevali mi, da morajo naši poslanci brezpogojno in v prvi vrsti iskati zaveznikov na strani Čehov, in še le v družbi s temi naj bi iskali nadaljnjih zavezništev, dočim shod ni hotel v toliki meri vezati rok našim poslanecem.

Te dni so nam na nekem mestu — z namenom seveda, da bi obsodili naše tedanje vedenje — klicali besede, ki jih je državni poslanec dr. Anton Gregorčič izrekel v kontroverzi med našimi zaupniki in sklicevalci shoda glede vprašanja: s kom naj se vežejo naši poslanci? Dr. Gregorčič je rekel (odgovornost za pristnost citata prepuščamo dotičnemu viru, ker mi pišemo o onih dogodkih le po spominu):

»Zaveznikov naj naši državni poslanci iščejo samo mej tistimi poslanci, ki priznavajo ne samo naš narodni, ampak tudi naš verski program. Slovan mora biti ne samo naroden, ampak tudi veren. Slovanskih poslancev je mnogo, mej njimi takih, ki nimajo slovanskega čuta. V narodnem oziru nas drugi podpirajo in z njimi smo v prijateljskem

odnošaju, a dokler ne priznajo verskega našega programa, se z njimi ne moremo družiti. Soglasje programa je pogoj za združenje«.

Tem izvajanjem se je pridružil — kakor zatirja na dalje dotični vir — tudi poročevalac Koblar in za njim ves shod.

Vse to se seveda omenja danes s prozornim namenom, da bi nas Tržačane očrnilo pred ljudstvom kakor liberalce ali celo sovražnike vere. Mi res ne vemo, ali je to početje bolj smešno ali bolj zlobno.

Kako nezmislno je to početje, in kako korektno je bilo naše stališče na shodu zaupnih mož, hočemo dokazati takoj in v par potezah.

Posito sed non concessio, da so Mladočehi res sami liberalci. Kaj je dokazano s tem proti našemu stališču, oziroma proti zahtevi, da moramo v prvi vrsti iskati zavezništva Čehov? Nič, prav čisto nič. Stvar je vendar jako enostavna. Vsaka stranka, ki hoče res biti kaj in če hoče kaj veljati, si išče zaveznikov, od katerih more pričakovati številne in moralne podpore. Takov imperativ stoji tudi pred nami Slovenci! Vprašanje je torej tu, na katero naj odgovore oni, ki toliko obsojajo stališče Tržačanov na shodu zaupnih mož leta 1894: ali morejo najti — izključivši Čeha — toliko zavezništev med ljudmi istega njihovega verskega prepričanja, da navstane parlamentarna skupina, ki bi nadvladovala parlamentarno situacijo in političko življenje in da potem nje pridemo tudi mi do primerne veljave?

Kdo bi mogel trditi to? Vsa parlamentarna zgodovina avstrijska nam priča, da so avstrijski konservativci — kakor pametni politiki — vedno iskali parlamentarnih zvez z raznimi življenji, katerih verski nazori niso bili prav čisto nič bližji onim konservativcem nego češki! Taka je stvar: vsakdo, ako ima kaj soli v glavi, leze raje čez zid, nego da bi z glavo silil skozi zid, in kdor ne more čez hrib, gleda da obide hrib. To je zakon zdravega egoizma, veljaven tudi za najbolj konservativne ljudi. A sedaj vprašamo: če so že razmere take, da si konservativci v Avstriji morajo iskati zvez z elementi, ki diferencirajo z njimi v verskem pogledu, ali ni potem slovenskemu konservativcu ne le dovoljeno, ampak v narodno dolžnost, da išče zavezništva rajetam, kamor ga vsaj vleče ukupnost narodnih interesov in ukupnost krvi? Če ni bilo greh proti konservativnemu in verskemu načelu, da je grof Hohenwart se svojimi konservativci stopal v koalicijo z

življi na nemški levici in torej stokratni hujimi liberalci, nego so baje Čehi, potem res ne vemo, zakaj naj bi se Slovenci ne izrekli za zavezništvo s Čehi?!

Pa ozrimo se po sedanjosti! Ravno sedaj je mnogo govora o vzpostavljenju prejšnje večine. In čudno: najživahneje razpravljajo o tem ravno nemški konservativci.

A glej, v pogojih, ki jih stavljajo, oziroma pišejo v svojih novinah, ni niti besedice o tem, da morajo Mladočehi premeniti svoje verske nazore, a glavna, ali prav za prav jedina zahteva je ta, da odstopijo od obstrukcije. Dejstvo torej, da bi bili pod navedenimi pogoji celó nemški konservativci takoj pripravljeni stopiti zopet v zvezo s Čehi, je pač najsijajnejše opravičenje onega stališča, katero so tržaški zaupniki na shodu zaupnih leta 1894 branili z odločnostjo, ki je bila občudovanja vredna v vroči atmosferi razprave pomembnega dne. Niti en samkrat, niti en sam hip nismo obžalovali takratnega nastopa svojega in da bi bili danes v jednaki priliki — bodi med konservativci, bodi med naprednjaki — ne bi govorili drugače, nego: če je res, da hočemo svojemu rodu izvojevati narodna in politična prava, in dokler bodo strankarske razmere v Avstriji take, kakoršne so — **mesto slovenske delegacije je na strani Čehov!** Sedaj pa, ako vas že veseli: le po kamenju, ki naj se vsuje na nas tržaške — brezverce!

TRST, 24. julija 1900.

Hrvatje in Slovenci. Na letošnji glavni skupščini »Matice Hrvatske«, ki je bila dne 22. t. m., je predsednik v svojem otvoritvenem govoru omenjal tudi, kako je odbor »Matice« sklenil, da s primerno spomenkujico praznuje jubilej 50-letnice škofovanja Strossmayerjevega. In je rekel med drugim:

Odbor »Matice« je na tem svojem skromnem pripravljanju doživel veliko srečo. Pozval je tudi brate Slovence, naj z nami zložno praznuje našega skupnega kulturnega dobrotnika. Kakor da se je odprlo nebo, tako nas je očaral jednodušni vsklik bratov Slovencev: tudi mi hočemo v bratsko slogo! Do 20 slovenskih pisateljev in lepo število njihovih umetnikov so nam izkazali vročo ljubav mej Slovenci in Hrvati kakor jamstvo boljše bodočnosti obeh plemen. Skoro bo sto let, odkar je jeden del slovenskega in hrvatskega naroda prišel pod tujo kapo, ki je tlačila narodna čustva našega naroda. Od onega časa je bilo o raznih prilikah pretrgano živo čustvovanje za našo skupnost. Pred 60 leti smo jedni in drugi dobili iste znake za pisanje

zgodah — so pričakovali s strahom, kakšna bo nova domovina. Vsa okolica se jim je zdela enolična, pusta, nizka in močvirna. Sredi te širne ravnine so ugledali pred seboj stolpe in dimnike srednje velikega mesta: Sao Paolo! Sao Paolo! so vpili črnei in domačini spremljaje vlak.

Tudi evropski priseljenci so bili že siti dolge vožnje.

Videli so čim dalje več ploščatih streh, skoro več nego v braziljski prestolnici. Joj, in koliko neznanih dreves, cvetic, živali in čudnih ljudi je stalo ob železnici. Črnei so jim že od daleč kazali bele zobe, pobožni Slovenci bi se bil najraje prekrizal pred temi prikaznimi, peklenščeku najbolj podobnimi, ko bi se ne bal, da ga bodo imeli za tepea.

Zopet bi bili nekateri dobrovoljčki radi šli pokusit že tako dolgo pogrešano pijačo, pa priganjači, ki so jih poganjali kakor črno živino, niso pustili nikogar. Poganjali so jih očitno z dolgimi palicami kakor vaški črednik govedo. Dva Dolenjca sta se izmuznila mimogrede v neko gostilno. Tudi nekdanji červlar in prihodnji kmet Gregor se je željno

narodnega jezika. Nekateri umniki slovenski so se oklenili jezika hrvatskega kakor skupnega književnega jezika; drugi, v skrbi za svojo ljudsko prosveto, so začeli močnejše negovati svojo ljudsko narečje. Vsi Slovenci pa so oduševljeni za postopni napredek skupnosti slovensko-hrvatske. Mnogo viharjev je v teh 60 let vihralo nad slovenskim narodom, razcepljenim na pet pokrajin. Večinom v manjšini nasproti odlomkom dveh velikih narodov, se narod slovenski ne more krepko oglašati z vso dušo svojo. Zato je poleg skoro sto let negovane bratske ljubavi med obema plemenoma tako malo skupnih činov. Zato pa je tudi naša radost velika, da v tej knjigi slave bratje Slovenci zavzemajo dlično mesto. Dal Bog, da to naše započeto skupno književno delo nikdar ne prestane. Selaj nas je še svojo slavo zbral skupni dobrotnik, a v bodoče naj nas družijo boljše bodočnosti našega naroda. Hvala vam, gospodje pisatelji in umetniki slovenski, da sta se odzvali. Z vami skupaj moremo glasneje vsklikniti pred državo, pred Slovanstvom in pred vsem svetom: Živio biskup Strossmayer!

Politični pregled.

TRST, 24. julija 1900.

K položaju. S pozorišča notranjega položaja bi bilo zabeležiti, da se delovanje kabineta Körberjevega — v kolikor je namreč to delovanje vidno navadnim očesom — omejuje na to, da bolj ali manje oficiozni listi roté Čeha, naj odnehajo od obstrukcije in naj se ne ponižajo v grobokope javnih svobodnosti v Avstriji. Mimo misli pa, da bi vlada morala odvezati Čehom vsaj glavni povod za obstrukcijo, mimo te misli smukajo molčé.

»Nene Freie Presse« hoče vedeti, da prava akcija Körberjeva za vzpostavitev za delo zmožnega parlamenta se prične še le v drugi polovici meseca avgusta. Če pa sedaj slučajno govori s kakim parlamentarnim odličnjakom, se godi to le v ta namen, da gospod Körber jemlje želje strank na znanje.

V Aschu, jednom najhujih nemškonačionalnih gnezd na Češkem, so imeli v nedeljo Schönererjanci svoj parteitag z obligatnimi sklepi: nekdanje nemške zvezne dežele (nič ne de, če tudi niso nemške) morajo dobiti svojo posebno parlamentarno zastopstvo. Galicijo treba odtrgati in uvesti nemški državni jezik!! Prav imajo: Avstrija, samosvoja Avstrija — Avstrija svojih narodov ne bi imela potem nobenih bolečin več, ker — bi je ne bilo. Mar naj zahtevajo

oziral za njima. Ali moža sta jo kmalu radovoljno pobrisala za drugimi, ker nista dobila v gostilni vina, temveč le mlačno pivo in smrdljivo žganje; priganjači so jima pa pogasili presilno žejo s palicami po hrbtu in kamor je še padlo. Vsled tega sta se hotela pritožiti ljudem, ki so bili že najbolj podobni policajem v Rio de Janeiro; pa le-ti in ponosni domačini pod širokimi klobuki in v širokih hlačah so se njim in drugim smejali tako široko kakor da hočejo povedati na ves glas: braziljanska republika nima pravice za vas.

Zunaj mesta so jih zopet natrpali v lesene barake, kjer so v tesnobi le težavno izbirali, kje bodi ležišče ali stojišče. Tukaj so jim veleli počakati, da pride določeni, mi bi rekli »semanji dan«, ko si jih grofje razdele med seboj na delo.

Marsikdo je že skrivaje vzdihnil: Da bi nas kdo odvedel v slovensko domovino! In otožno so pogledavali drug drugega in molčali. Umeli so se. — Tudi prihodnji kmet Gregor ni bil drugačnih misli.

(Pride še.)

PODLISTEK

Zinka Braziljanka.

Povest. Spisal Ivo Trošt.

Dospeli smo v širo, nizko barako.

Najbrž so tam nedavno imeli ugnane prašiče, zakaj smrdelo ni nič drugače. Dobili smo povelje, tam počakati dneva, potem da pojdemo z železnico naprej. — Sela sem na perilo in žalostno gledala ob brleči svetilki. Koliko različnih ljudi je prišlo iz svoje domovine v to smrdljivo barako za slepo srečo! Mislila sem, kako daleč je slovenska zemlja.

Ni nam bilo všeč takšno prenočišče. Nekateri so godrnjali glasneje in glasneje. Robantili so in se pridušali na različne načine, da so Braziljanci osli in barabe, ker ne vedo, kaj se spodobi poštenim Slovincem. Ali domačini niso bolje postregli niti Lahom niti Nemcem.

Ker so si naš oče izza mladih let zapomnili v Trstu nekaj laških kletvic in zabavlje ter jih nocoj prav brez potrebe in brez uspeha najglasneje ponavljali, je naš vodnik

kar molčé zginil. Moj oče niso nehali s svojo spretnostjo v laščini.

Kmalu sta prišla dva grdogleda moža v čudnih oblekah, menda policaja, ter očeta molčé odvedla strani. Mi smo jadikovali, prosili, vili roke, molili, vlekli očeta za obleko in tulili in jokali, pa ni nič pomagalo. Oče so morali žnjima in nazaj ga ni bilo. Tako smo prebili noč.

Zjutraj so nam nametali, kamor je kdo vjel: v pest, v klobuk, v ruto ali v črevelj, neke goste jedi — bil je menda fižol in riž — pa hajdi na železnico vsa karavana in mi žnjo, kjer smo po dolgem poprašanju in iskanju našli očeta.

Znanec je takoj prašal, kako je bilo v zaporu, pa oče so odkimali in povedali, da so morali prenočiti v neki oddaljenejši baraki med tujimi priseljenci, katerih jezika niso umeli.

Zopet so nas nabasali kakor sardele v vozove in vlak je drvil noč in dan po neizmernih ravninah — v Sao Paolo do Brazil.

Do tukaj dnevnik.

Popotniki — sodeči po dosedanjih ne-

še, da je z Berolina doli imenovati Schöne-
rerja za generalnega guvernerja te nove —
pruske pritlikine! Pa je dobro, da so taki!
Ob znani kratkovidnosti Slovanov jih more
le taka odkritost Prusjakov vzdrževati na ko-
likor-toliko korektni poti.

Zaroka kralja srbskega. Hkratu z
vestjo o zaroki kralja Aleksandra z že po-
starno Drago Mašin je došla tudi vest, da je mi-
nistertvo Vladana Gjorgjeviča, to orodje Mila-
novo dalo svojo ostavko in da je kralj tudi vspre-
jel ostavko. Neka nadalnja brzojavka zatrja
sicer, da kralj ne misli na spremembo vlad-
nega sistema. No, razna znamenja bi kazala
vendar, da se pripravljajo izdatne spremembe ne
le v sceneriji notranje in vnanje srbske po-
litike, ampak tudi na dvoru samem. Vlada
Gjorgjevičeva je bila Milanova in nje od-
stopa hkratu z zaroko kraljevo ni možno tol-
mačiti drugače, nego da je prišlo do te za-
roke proti volji Milana in njegovih kreatur. In
da je temu res tako, je potrdil isti Milan
sam v pogovoru z nekim novinarjem, rekši,
da ga je zaroka bolešno iznenadila. A naj-
bolj potrjuje to domnevanje fakt, da je Milan
podal svojo demisijo kakor generalissimus in
da je mladi kralj tudi vsprejel to demisijo.
Ni brez pomena tudi, da je bila bodoča kra-
ljica srbska dvorna dama kraljice Natalije
in da znanje kralja žno datira od nekega
obiska v Biaritzu kralja-sina pri materi. V
Belemgradu menijo celo, da se Natalijsko
povrne v Beligrad. — Po takem bi bilo že
umevno »bolešno iznenadenje« pri Milanu in
njega demisija kakor generalissimus. Pa tudi
kraljevi proglas, izdan tem povodom do na-
roda, ubira nekam posebno pristrane strune;
kakor da zveni iz njega neka želja, da bodi
pozabljeno, kar je bilo!

Razkralj Milan, ki se je mudil v Kar-
lovih varih, je v vsej naglici povezal svoje
culice in je zbežal v Beligrad. Bržkone hoče
tudi osebno povedati svojemu kraljevemu
sinu, kako »bolešno je iznenadenje«, ker se
sin ne ženi tako, da bi tudi gospodu papá
doneslo — nekoliko milijončkov!

Protest turških »ulema«. Odsek
»ulema«, t. j. turških duhovnov, je razposlal
javen protest evropskemu novinarstvu in
sicer z ozirom na simpatične manifestacije o
kitajskih krvoločnostih — na turškem dvoru
v Carigradu. »Ulema« protestirajo, da bi oni
simpatizirali s Kitajci proti kristjanom, »ka-
terih versko sporočilo je pripo-
znano po koranu« (turškem sv. pismu).
Da dokažemo — pravi protest — vsej Ev-
ropi nepošteno početje turškega dvora, naj
označimo principe turške vere gledé na medna-
rodno pravo:

1. Po našem verskem sporočilu in na-
šem kanoničnem pravu je oseba poslanika
sveta in nedotakljiva, bodisi katerega naroda
ali vere.

2. Koran nalaga vsakemu mohamedanu
v sveto dolžnost, da spoštuje imetje in živ-
ljenje kristijanov in Židov, kakor svoje, in
dostavlja, da potniki in prebivalci v moha-
medanskih deželah so postavljeni pod pokro-
viteljstvo pravičnosti mohamedanske in njih
posest se mora varovati.

Na podlagi teh principov in ker izlami-
zem ni to, kar je barbarizem in krvoločnost,
protestiramo z vso svojo silo proti onim mo-
hamedancem, nevednim tega imena, ki so se
pod skrivnim pritiskom nekaterih emisarjev
dali zavesti ter so odobraval kitajsko bar-
barstvo.

Protestiramo ne samo v imenu humani-
tete, ampak tudi v imenu naše svete vere, da
bode ves svet čul naše ogorčenje. Naša naj-
veča želja bi bila, da bi turška vlada upli-
vala na onih 30 milijonov mohamedancev, v
Kitaju še živčih, s tem, da bi jim poslala
propovednikov, ki bi jih poučevali in silili na
to, da bi podpirali in branili tam živeče kri-
stijane — proti zdivjanosti kitajskih pa-
ganov.

Tržaške vesti.

**Pobirki iz zadnje seje mestnega
sveta.** Na dnevnem redu zadnje seje mest-
nega sveta tržaškega sta bili dve vprašanji,
ki sta v obli meri zanimali tudi nas Slovence.

Prvi predmet je bil: nakup Kozlerjevega
posestva na Corsu, tako imenovani »Monte
verde« ali »zeleni hrib«. Kakor znano so ne-
katera naša društva vzela v najem to po-
sestvo in so se imela preseliti tjakaj že v
meseču avgustu. Nadejala so se, da so s tem
dobila varno streho vsaj za par let. Ta nada
je splavala po vodi po sklepu mestnega sveta
v zadnji seji: rečeno posestvo je prešlo v last
občine za ceno 460.000 kron. Municipalna

delegacija je predlagala, da se tam namesti
mestna zastavljalnica. Ali je to menenje opravi-
čeno ali ne: med Slovenci je prepričanje
obče, da je ukrep mestnega zastopa povspešilo
baš dejstvo, da so imela iti tja dotična slo-
venska društva. Istotako pa je prepričanje
splošno mej nami in tudi med velikim delom
Italijanov, da mestni svet s tem ukrepom svo-
jim ni ravno koristil mestni občini. Da: bele-
žiti moramo redke fakt, da je bilo čelo v
mestnem zboru samem odličnejih mož iz laš-
kega tabora, ki so odklanjali to kupčijo in
so svoje menenje podpirali z jako veljavnimi
pomisleki. Tako je n. pr. svetovalec Zanetti
naglašal, da bo že ukupnina s prištetiimi pri-
stojbinami in mešetarijo znašala 482.600 K,
podiranje in zidanje novega poslopja 340.000
kron, pohištvo 40000 kron; skupaj torej okroglih
860.000 kron. Po sedanji vrednosti denarja,
50/0, bi pomenjalo to zakupnino letnih 43.000
kron, ki bodo bremenila bilancijsko zavoda.
Morda je to uplivalo na delegacijo, da
ima priti tjakaj neko društvo, ki ni simpatično meščanstvu. Ali
tudi to ne velja, ker hudič, iz-
gnar skozi vrata, se nam more po-
vrniti skozi okno.

Svet. Ricchetti se je istotako odločno iz-
rekel proti namestitvi zastavljalnice na »ze-
lenem hribu« in je povdarjal, da treba temu
zavodu plačevati skoro oderuške obresti.
Predno se hoče poskrbeti novo poslopje za ta
zavod, bi morali priti na čisto, da-li naj za-
stavljalnica sploh nadaljuje ali naj preneha.
Sploh naj bi zastavljalnica izdala svoj denar.
Ponudba je jako neugodna. S prostorom, na
katerem naj se zgradi zastavljalnica, treba
seveda plačati tudi poslopje, ki že sedaj stoji
na njem. In ta prostor ni ravno idejalen.
Tudi okolnost, na katero je namignil svetov-
valec Zanetti (da vzamejo Slovenci »ze-
len hrib« v najem) ga ne more do-
ločiti, da bi glasoval za nakup. To ne
bi bilo resno postopanje, ako bi, da odvr-
nemo kako zlo, nalagali občini tako ve-
liko žrtev. Ona okolnost, če tudi je ne-
všečna, se ne dotika moralnih interesov
mesta.

Svetovalec Rascovich bi bil za to, da se
zastavljalnica odpravi, ako ne bi nekatere lo-
kalne okolnosti govorile za nje nadaljnji
obstanek. Vsakako pa trebata zavod preosno-
vati, da bo res ljudstvu na korist. Odločno
pa je proti temu, da se prenese na Corso.
Tu naj bi bile akademije, muzeji itd. Po-
nudba je jako neugodna v finančijem pog-
ledu. Že v delegaciji je od 10 svetovalecev
le 6 glasovalo za nakup, dočim so v komisiji
za javna dela vsi — razun enega — glas-
ovali proti, finančni odsek pa se je le pogojno iz-
rekel za nakup. Predlaga torej, naj se preko
predloga delegacije preide na dnevni red.

Tudi svet. Ventura se izraža proti, ker
je cena gorostasna.

Tako so se oglašali eden za drugim in
utis teh pomislekov je bil tolik, da je bilo
računati, da bo predlog delegacije za nakup
»zelenega hriba« odklonjen.

No, prišlo je drugače. Dvignil se je »naj-
bistrejša glava«, dr. Venezian, ki je s svojimi
bogato frazeologijo in z raketami svoje pri-
znane zgovornosti res premotil večino. Do-
kazoval je potrebo zastavljalnice in poslopje
da je jako umestno, ker ima tri izhode, kar
bi bilo ugodno za one, ki hočejo kaj zasta-
viti, a se sramujejo. (O jej, jej, če prihajam
iz zastavljalnice, bodo ljudje mislili, da sem
kaj zastavil, pa naj prihajam skozi ta ali ona
vrata.)

Vrednost tal da bo rasla. Potem je do-
kazoval na dolgo in široko, da vsi prostori,
na katere so mislili do sedaj, so se pokazali
neprimerne.

Med onimi, ki so še govorili za nakup,
je bil tudi »demokrat« Bratoš. To treba za-
beležiti. Prešli so na glasovanje. Za predlog,
da je preiti na dnevni red, je glasovalo le
12 svetovalecev. Predlog za nakup je bil spre-
jet z večino! Ali sedaj prihaja najlepše:
hkratu je bil vsprejet tudi predlog sv. Gai-
ringerja: naj se glasovanje o dovoljenju svote
340.000 kron za zgradbo novega poslopja
odloži, in naj se naloži delegaciji, da pride z
novimi predlogi glede namena onih prostov-
rov!! Tako postopanje je naravnost burši-
korno: odložili so da izdajo čedno svotico pol
milijona kron, a sedaj pa hočejo še le raz-
mišljati, čemu jim bo, kar so kupili!! Nov
spomenik v čast in slavo naše mestne admi-
nistracije!

Drugo vprašanje: nameščenje v usluž-
benecv na električnem tramwayu. Kakor znano, hočejo signori nameščati le Ita-

lijane, najraje one iz kraljestva, in le iz mi-
losti kakega avstrijskega podanika, a še ta
mora biti Italijan. V razpravo je posegel tudi
svetovalec Ivan Goriup. Dotično poročilo
moramo popraviti, oziroma popolniti v toliko,
da g. Goriup se ni potegnil za one Tržačane,
ki sicer rabijo italijanski jezik, a so druge
narodnosti, ampak za vse one, ki so pri-
stojni v Trstu, torej tudi in sosebno
za okoličane. Že pred sejo je bil pri žu-
panu in je zahteval od istega, naj brani pra-
vice ravnokar omenjenih na tržaškem tram-
wayu nasproti priseljenim Italijana-
m. V mestnem zboru samem je povdarjal
zopet le to, da, če more župan vplivati, naj
vpliva na korist pristojnim v Trstu, ne pa
na korist osebam italijanske na-
rodnosti!!

Ne treba praviti, da je stališče, na ka-
tero se je postavil g. Goriup, neoporečno in
ječno korektno. Saj je umevno samo ob sebi,
kako da so vse drugačne zahteve naravnost
nečuvne in možne le ob razmerah, kakoršnje
so v Trstu. Nikjer druge na svetu ne bi bilo
možno, da bi se domačini izključali od do-
mačih služeb inozemcem v prilog. Da vi-
dimo sedaj, kako bo vlada vršila svojo dolž-
nost nasproti predznim zahtevam kakega
Zanolla!!

Na jeden mah! Duhovniki »italijanske«
(2) narodnosti v našem mestu so jako vrli —
ne sicer propovedniki, vzgojevalci, pač pa —
politiki. Kako spretno izrabljajo vsako situ-
vacijo! Tistega gori na griču ob istrski cesti
moramo seveda izvzeti, kajti on je vsakokrat s
politiko vzbudil le mnogo pohujšanja v javnosti
— zase pa zasmehovanja. Drugim se politika
navadno izvrstno posreča. Pravi diplomat pa
je gosp. Jurizza v Rojanu. Ob neki priliki je
govoril pred altarjem mej drugim to-le: »Ne
mislite, da mi župniki moremo vse storiti, kar
bi radi. Ima mnogo gospodov, katerih naročila
moramo poslušati.« —

Ali razumete častiti čitatelji?!
Prihaja Žid tržaški: »Da, da, vemo, mar-
sikaj bi se še storilo po naši želji, mnogo se
je že... mi smo zadovoljni.«

Prihaja laški kristijan: »Da, da, vemo,
ko bi župnija ne bila slovenska, g. župnik bi
najraje opravljal službo božjo samo za nas
Lahe.«

Prihaja nekaj uradnik: »Da, da, politika
v Rojanu se suče popolnoma po naši želji.
Bolje se ne more, saj duhovnik se mora
vendar tu pa tam ozirati na cerkvene in
verske potrebe.«

Prihaja prevzvišeni: No, no, saj še ni
tako daleč, ne. Saj priznava sam, da neče
delati proti volji višjih in to smo menda pač mi.

Prihaja slovenski duhoven: »Da, mnogo
gospodov imajo, a ne poslušajo tistih, kateri
so jim predpostavljeni od cerkve.«

In prihaja Slovenec, župljan: »Tako torej?!
Krivico smo delali gospodu Jurizzi. Saj ni on
kriv, da se narodnost župljanov zapostavlja
za narodnostjo tujecev! To se dela le po ukazu
višjih. Škofijstvo glejmo!«

In tako je z jednim mahom izvojevane
mnogo, mnogo. Kaj ne: g. Jurizza je dober
politik!?

O veselici društva »Slava« smo pre-
jeli nastopno poročilo: »Slava« smejo biti
ponosni na svojo zadnjo veselico, kajti čuli
smo le en glas hvale in zadovoljstva. O ve-
selici sami se bavimo nižje doli. Tu hočemo
spregovoriti nekaj besed o ostalih pevskih
društvih, ki so se udeležila te krasne zabave.

Predno smo stopili na veselici prostor,
nam je veleč. g. župnik iz Dekani, Tomšič,
povedal, da je prišlo nad 40 pevk in pevcev
od istotam in da so isti že na vrtu. Iznenadi-
lo pa nas je, ko smo zagledali dolgo, dolgo
vrsto teh slavecev pevskega društva »Zrinjski«,
ki pojejo nepričakovano dobro. Dekleta
so kakor uniformirana, vsa v jopičih enake
barve: a kar nas je dirnilo, je bilo to, da
smo v sredi pevk opazili tudi gospo soprogo
nadučitelja in pevovodje tega društva; gosp.
Kureta! Tako treba! Gospa naj se ne sra-
muje priprostitih kmečkih deklet, ampak naj
jim bo voditeljica in sotrudnica na narodnem
delu! Disiplina, ki vlada v vrlem pevskem
društvu »Zrinjski«, nam je uprav imponirala,
kajti baš v tem obziru so vsa društva (iz-
vzemši še »Slavo«) mnogo, mnogo na slabšem.
Pevke in pevci naj se ne ganejo z mesta,
dokler ne izvrše svoje dolžnosti, in še le po-
tem naj se vesele vsak po svoje!

Mlado društvo »Zvezda« iz sv. Ivana
je tudi vredno, da je pohvalno omenimo, ker
je prišlo v tako lepem številu in je tako
krasno zapelo.

Nad vse pa nas je iznenadila vrla »Ve-

lesila« iz Šklednja, ki je prišla v impozantnem
številu ter tudi zapela kakor znajo le »Ve-
lesila«! Iznenadil nas je ta nastop brat-
skega društva temveč, ker smo nekje čitali
— da to društvo razpada! Oni, ki je to ne-
umnost objavil, naj bi prišel in poslušal petje
tega društva, oziroma naj bi vprašal te vrle
može in mladeniče, kako oni sodijo o gori
omenjeni neumnosti!

Naj naši nasprotniki trde, kar hočejo, mi
trdimo z mirno vestjo, da napredujemo!

Kar se tiče izvajanja posameznih točk,
naj omenimo, da je godba g. Majcena otvo-
rila koncert z našim divnim »Naprej«; potem
je nastopilo pevsko društvo »Slava«, točko za
točko; tako, da občinstvu ni trebalo čakati
kakor je to v navadi po drugih veselicih
marsikje v naši okolici. Vspored se je vršil
točno, pesem za pesmijo, zbori so se izvajali
prav močno in tudi precizno; le škoda, da
se je zbor »Cigani« pel nekoliko v strahu.
No, seveda, skladba je zelo težka, in zbor je
nastopil prvokrat s to težko skladbo; kar se
tiče pa solistov v obeh zbora, se je posebno
odlikoval bas-solo v zboru »Na vrelu Bosne«;
poznalo se mu je, da je nastopil že večkrat,
dočim se je tenoristu poznalo, da je nastopil
še le prvokrat. Glede njegovega glasa treba
pripoznati, da je nekaj posebnega, da je mo-
čan dovolj; ne dobi se ga v naši okolici
enakega. Samo svetovali bi mu, da o pri-
hodnjem nastopu gleda, da bo pel bolj z
občutkom.

Deklamovanka, gospica M. Gregorič, je
tudi častno rešila svojo nalogo, da bolje ne bi
mogla.

Mešani zbor pevskega društva »Zrinjski«
iz Dekani nas je kar iznenadil s svojim »Na
goro«, le škoda, da društvu primanjkuje ne-
koliko moči v sopranih. Tudi »Oj planine«
je isto društvo izvajalo precizno in dobro;
le tenor-solo je bil nekoliko prešibek za
takšen zbor.

Igra »Lokavi snubač« je bila jako dobro
uprizorjena in je vzbujala tudi mnogo smeha
med občinstvom, posebno gosp. župan s svo-
jimi svetovalci. Prav trdno se je držal tudi
lokavi snubač s svojo Minko. Le tako naprej,
gosp. Nardin! Kaj pa himna pevskega dru-
štva »Slava«? To je bil pravi pozdrav vsega
koncerta, je bilo nekaj posebnega, ko se je
izvajala s spremljevanjem godbe in med ume-
telnim ognjem! Pela se je himna tako močno,
da je kar elektrizovala vse občinstvo.

Po dovršeni veselici se je mladina za-
vrtla, drugi pa so se radovali ob lepi pesmi
in v prijateljskem pogovoru.

Z naših sodišč. Včeraj so na tuk. de-
želnem sodišču obsodili 53-letnega Leopolda
Spanghera iz Villa Vicentina, ki je hotel po
noči 26. junija ulomiti v skladišče tuk. tverke
Milosovich, o čemer so ga zasačili 3 mesece
težke ječe.

Ponarejen denar. Včeraj so na tuk.
policijskem ravnateljstvu deponirali več po-
narejenih petič (komadov po pet kron.)

Tatvine. Knjigovezu Maksu Siven iz
zagate Forno št. 2. je prošlo noč v neki ka-
varni ukradel 27-letni Karol G. uro in ve-
rižico v skupni vrednosti 36 kron. Tatu so
zaprli, ukradena predmeta pa vrnil lastniku.
Franu Gabru iz ulice S. Daniele št. 2 je
ukradel 30-letni dninar Pavel D. iz Poreča
uro in verižico v vrednosti 26 kron. Tudi
tega tička so prijeli in poslali v ulico Tigor.

O nakladanju kamenja na voz je po-
nesrečil včeraj 56-letni dninar Ivan Godina
iz Kopra. Težek kamen mu je padel na nogo
ter mu jo zlomil. Ponesrečenca so spravili v
tuk. bolnišnico.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 25.
julija ob 10. uri predpoludne se bodo vsled
naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za ci-
vilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin:
v ulici Torricelli št. 6, pohištvo; v ulici
Guardia št. 4, pohištvo; v ulici Sette Fon-
tane 1, pohištvo; v ulici Zovenzoni št. 4,
stroj; v ulici S. Lazzaro št. 6, kolesa in
strojarsko orodje.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer
ob 7. uri jutraj 28.4, ob 2. uri popoldne
29.0 C°. — Tlakomer ob 7. uri jutraj 759.8
— Danes plima ob 8.53 predp. in ob 7.47
pop.; oseka ob 2.10 predpoludne in ob 2.0
popoldne.

**Moška podružnica družbe sv. Cirila
in Metoda v Trstu** vabi na občni zbor, ki
bo v soboto dne 28. julija 1900, ob 8. uri
zvečer v prostorih »Trž. polp. in bral. dru-
štva« (ulica Stadion št. 19. Dnevni red: 1.
Pozdrav predsednika. 2. Letno poročilo taj-
nika. 3. Letno poročilo blagajnika. 4. Voli-

tev: a) podružničnega načelnikstva, to je pred- sednika, zapisnikarja in vsakemu po enega namestnika (§ 9. podruž. pravil). b) 2 pre- gledovalcev računov. c) podružničnih zastop- nikov za veliko skupščino. 5. Posamezni predlogi, želje in nasveti.

Vesti iz ostale Primorske.

† Juraj Jan, župnik-dekan v pokoju, častni kanonik stolnega kapijla sv. Justa v Trstu, vitez Fran Jožefovega reda je umrl v Dolini minolo noč po dolgem bolehanju in v visoki starosti blizu 80 let. V prejšnjih letih je pokojnik, ki je užival med našim na- rodov v zgornji Istri velik ugled in spošto- vanje, intenzivno posejal v naše politične in narodne borbe in se ga moramo danes, ob njega mrtvaškem odru, hvaležno spominjati kakor pridnega sotrudnika na narodnem pre- porodu naše Istre. Blag mu spomin! Pokoj duši njegov.

Pričakujemo od prijateljev v Dolini, da oni obširneje spregovore o delu in življenju tega uzor-duhovnika.

× Kravo je povozil vlak št. 1003, ki bi bil imel priti v Trst včeraj v jutro ob 8. uri in 45 min., a je imel vsled tega skoro pol ure zamude. Krava je stala na progi blizu Devina. Stroj jo je zdrobil. Druge ne- sreče ni bilo.

× Nov poletni poštni urad. Dne 1. avgusta 1900 se odpre v morskem kopališču Sistjana nov poletni poštni urad (za dobo od 1. maja do 30. septembra vsacega leta), ki se bo pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem tudi služboval kakor na- biralnice poštno-hranilničnega urada.

Vesti iz Kranjske.

* Spominsko ploščo Prešernu nameravajo uzidati v Kranju v hišo, kjer je pesnik stanoval in umrl.

* Vročina. Po skrajnje mrzli pomladi se je sedaj pojavila povsod neznosna vročina. Na Dolenjskem opravljajo po nekaterih kra- jih poljska dela namesto popoludne po noči od 11. ure do 7. ure zjutraj.

* Premestitev sodišča. Glasom naredbe pravosodnega ministerstva bo s pri- hodnjim novim letom okrajno sodišče v Za- tičini premeščeno v Višnjo goro. Ob enem se preseli tudi davčni urad.

* Preiskovanja notranjskih kotlin in jam okoli Loža, Cirknice in Planine je poljedelsko ministerstvo podaljšalo do jeseni tekočega leta.

* Umrl je včeraj dopoldne v Leonišču v Ljubljani č. g. Rok Merčun, katehet na ljubljanskih mestnih ljudskih šolah. Po- kojnik je bil blagega in ljubeznivega značaja. M. n. d.!

* 40-letnico svojega službovanja je praznoval minolo soboto poštni kontrolor in načelnik poštne urada na kolodvoru južne železnice v Ljubljani, g. Fr. Poka pl. Po- kafalva. Uradniki in uslužbeni so mu tem povodom priredili ovacijo.

* Utopil se je v Krki hlapec trgovec Gatscha v Kostanjevici, Franc Rakšič. Na- pajal je konje ter o tem zašel v globočino.

* Postaja Presejce pod Ža- lostno goro je bila predvčeraj slovesno otvorjena. Vlada je bila zastopana po svet- niku markiju Gozaniju, južna železnica po višjem nadzorniku Gutmanu; navzoč je bil tudi drž. poslanec Veneajz. Občinski zastop, ki se je neumorno potezal za to postajo, je plačal upravi žužne železnice 24.000 kron v gotovini ter preskrbel vsa težaška dela in vso zunanjo opravo na postaji. Upati je, da da bo sedaj požrtvovalnost občinskega za- stopa rodila obilen sad.

Vesti iz Štajerske.

— Nesreča v Eisenerzu. Iz Ljubna poročajo dne 22. t. m.: Grozna nesreča se je pripetila v Eisenerzu. Včeraj jutro se je podrl predor (tunel) električne železnice, katero zida planinska montanna družba. V predoru je delalo 11 delavcev, katere so ruševine raz- delile v dve skupini ter jih zasule. Dasi se je včeraj trudilo kakih sto delavcev, da bi rešili ponesrečence, se jim to ni posrečilo. Toliko so dosegli, da so spustili v eno jamo, kjer je zasutih 7 delavcev, cev, po kateri le- ti obžujejo z zunanjim svetom. Tem potom se je zvedelo, da so ruševine enega moža ubile, a drugega nevarno ranile; poslednji od včeraj o poludne ni dal več nobenega zaamenja živ- ljenja od sebe. — Glasom poznejšega poročila so dne 22. t. m. ob 3. uri zjutraj rešili 6

delavcev, a ob 11. uri še enega. Med prvimi tremi je eden lahko ranjen.

Nemški uspeh na južnem Šta- jerskem? (Ein deutscher Erfolg in Unter- lande) Tako imenujejo nemški listi uspeh ob- činskih volitev v Leskovec pri Ptuj, kajti v drugem in tretjem razredu so bili voljeni sami kandidati, katerih ni postavila »klerika- lna« stranka, stranka konsumnega društva. Nadučitelj Stoklas da je po volitvi v drugi razred provzročil neki prepir, vsled česar da je del volilne komisije pobral šila in kopita ter zbežal... vsled tega se volitev v prvi razred ni mogla vršiti. — Tako nemški listi, na čelu jim graška »Tagespost«. Torej tak je bojni klic: Tu konsumno društvo (Slovenci) in tam neklerikalci (Nemci)! Odkdaj je Leskovec nemška posest?

Razne vesti.

Turški roparji so ujeli dragomana fran- coske konzularne agencije v Kirk-Kilise, vi- lajeta Drinopoljskega, ter zahtevajo zanj 4000 turških lir odkupnine. Francosko poslanstvo je protestiralo na turški vladi, ki je izjavila, da je že storila korake v osvoboditev dra- gomana.

Zopet kuga v Aleksandriji. Dne 18. t. m. se je v Aleksandriji pripetil zopet sum- ljiv slučaj bolezni, o katerem so izjavili zdrav- niki, da je kuga.

Nesreča na morju. Iz Londona brzojav- lja včeraj: Vsled megle sta pri Belfastu trčila dva parnika, ki sta vozila izletnike. Obe ladiji sta zelo poškodovani. Pet oseb je mrtvih, ranjenih pa petdeset.

Zakaj Kitajci sovražijo Evropejce! Neki nemški vojak piše iz Kiaotsehaia: »Lepega jutra se je vzdignila naša stotinja, težko oblo- žena z živili in streljivom. Šli smo skozi več vasi ter se ustavili v tempelju pred mestom Tsimo. Svoje postelje smo obesili na kitajske malike, a Kitajci so se nam čudili, češ, vsaki hip nas morajo uničiti bogovi. Bogovi pa se niso zmenili za nas, in mi smo spali sladko vso noč...«

Ako evropski civilizatorji na tak način zasmehujejo najsvetejše čute pobožnih Kitaj- cev, potem se pač ne smemo čuditi, zakaj isti tako strašno sovražijo bele vrage!

Kitajski strah. Pred nekoliko dnevi je francoski minister za zunanje stvari Delcassé požel kitajskega poslanika, da od njega od- ločno zahteva poročilo o usodi francoskega generalnega konzula v Jinanu ter mu pove, da bo zanj odgovoren kitajski poslanik. Dru- žina kitajskega poslanika, ki ve dobro, kako v Peking končujejo taka razpravljanja, se je prestrašila, češ, poslaniku se bo godilo tako, kakor evropskim poslanikom v Peking. Žena je začela jokati, deca pa vpiti. Bili so pre- pričani, da bo dal Delcassé možu, oziroma očetu izbirati med strupom ali pa da se lastnoročno natakne na raženj. Zato mu niso pustili iti iz hiše, v roke Delcasséja. S silo se jim je iztrgal iz rok ter šel v mi- nisterstvo. Zdaj je še le bilo solza na kitajskem poslanstvu. A ko se je čez eno uro vrnil po- slanik domov zdrav in cel, se je obupavanje spremenilo v neopisno veselje. Občudovali so poslanika, da se je vedel rešiti iz tolike ne- varnosti. Od tega dne ljubijo Delcasséja na kitajskem poslanstvu bolj, nego doslej, spo- štujejo pa mnogo — manje.

Sestanek hrvatskih in slovenskih abiturijentov v Zagrebu. Dne 27. 28. in 29. t. m. se bo vršil v kraljevem Zagrebu sestanek hrvatskih in slovenskih abiturijentov. Program je sledeči: Dne 27. pričakovanje gostov in poset »Mirogoja«. Dne 28. zboro- vanje abiturijentov ob 10. uri dopoldne, pozneje bo banket in zvečer ob 8. uri komers. Dne 29. Ogleđavanje kulturnih zavodov in popoludne ob 4. uri ljudska veselica. Odbor vabi najljubnejše vse slavno slovensko občin- stvo, naj se udeleži te svečanosti ter s tem izrazi svoje simpatije do abiturijentske mladine. Udeležniki tega shoda se snidejo dne 27. t. m. na Zidanem mostu ob takem času, da se bodo mogli vsi skupaj ob 1. uri 28 min. od- peljati v Zagreb, kjer bo ob prihodu Sloven- cev ob 4. uri 20. min. vsprejem na kolodvoru. Ker hrvatski in slovenski abiturijentje nameravajo pokazati s tem sestankom medsebojno edinstvo za poznejše politično življenje, bo ta slavnost splošno pač velikega pomena za Hr- vate in Slovence, kajti spoznavati se mora med seboj mladina, če hočejo v poznejšem življenju skupno delovati v prid svojih na- rodov.

Odbor za sestanek hrvatskih in slovenskih abiturijentov.

Brzljavna poročila.

K zaroki srbskega kralja.

BELIGRAD 23. (K. B.) Ko je kralj Milan sinoči ob 8. uri zvedel v Karlovih varih o aroki kralja Aleksandra, je brzljavil vojnemu ministru, naj isti predloži kralju Aleksandru prošnjo, da odpusti Milana od vr- hovnega poveljništva srbske vojske.

BELIGRAD 23. (K. B.) Kralj Aleksan- der je včeraj sprejel predsednika skupščine, predsednika državnega sveta in več višjih vojaških in civilnih dostojanstvenikov. Osebe, poklicane na dvor, ne pripadajo izrecno no- beno politični stranki, iz česar je sklepati, da kralj ne misli poveriti vlade strankarskemu kabinetu, niti spremeniti sistema. Kriza še ni rešena. Kabinetni tajnik dr. Veljković je po- dal ostavko, katero je kralj vsprejel.

Šah na potovanju.

PETROGRAD 23. (K. B.) Šah perzij- ski je včeraj odpotoval na Francosko.

Angleška mornarica.

LONDON 23. (K. B.) Spodnja zbornica je sprejela v drugem čitanju predlogo o rez- zervi mornarice.

Amerikansko blago.

WASHINGTON 23. (K. B.) Zaloga zlata vlade Združenih držav znaša 427.498.842 dolarjev. Te višine še javni zaklad ni dosegel nikdar.

Ustaja Ašantijcev.

LONDON 23. (K. B.) »Reuter« javlja: Naselbinski urad je sprejel neposredno brzo- javko polkovnika Wilkoxa iz Kumasijsa, ki potrja vest, da so Wilkoksove čete osvobo- dile mesto.

Francosko ministerstvo.

BORDEAUX 23. (K. B.) Minister za naselbine, Decrais, je rekel na banketu, ki so mu ga priredili včeraj njegovi volilci, da si je ministerstvo Waldeck-Rousseau vsled tradicionalnih miroljubnih načel v kitajskem vprašanju pridobilo zaupanje in spoštovanje vsega sveta.

Vojna v južni Afriki.

LONDON 23. (K. B.) Lord Roberts brzojavlja dne 22. t. m. iz Pretorije (bržkone čez Natal): General Methuen je pri Oliphantenecku razgnal s težkimi zgubami sovražnika, osvobodil Rustenburg ter se potem združil s polkovnikom Baden Powellom.

Ustaja na Kitajskem.

LONDON 23. (K. B.) Reuter javlja včeraj iz Yokohame, da korejska vlada še nadalje pošilja čete na mejo, da prepreči, da bi Kitajci ne prekorčili iste. Enkrat so se že spopadli.

NEW-YORK 23. (K. B.) »Reuter« jav- lja: Glasom brzljavke iz Washingtona odko- rakajo zvezne čete dne 30. t. m. proti Pe- kingu.

WASHINGTON 23. (K. B.) Predsed- nik Mac Kinley je odgovoril tukajšnjemu ki- tajskemu poslaniku na prošnjo kitajske vlade, da je glede nekkih vprašanj pripravljen ponu- diti svoje posredovanje. Odgovor smatra za- gotovilo, da so poslaniki v Peking v var- nosti, za resnično.

PARIZ 23. (K. B.) Minister za vnanje stvari, Delcassé objavlja brzljavko francoskega konzula v Čifu, katero je isti oddal dne 21. t. m. ob 7. uri in 50 min. zvečer in ki je prišla v Pariz dne 23. t. m. ob 8. uri in 40 min. zvečer; ista se glasi: Guverner me je obvestil, da so glasom vesti, došlih mu iz verjetnih krogov v Peking, tuji poslaniki še živi. Vlada je storila vse potrebne korake v njih osvoboditev in varnost.

PARIZ 23. (K. B.) Francoski konzul v Čong-Kingu brzojavlja dne 18. t. m., da se v pokrajini Sečuan ni kršil mir in red; le v severovzhodnem delu pokrajine je razdejanih krščanskih naselbin.

PETROGRAD 23. (K. B.) V nasprotju z vestmi inozemskih listov javlja glavna uprava pošte in brzljavna zveza med Blagovščenskimi in Petrogradom ni razdrta, marveč da isto uporabljajo dan za dnevom. Razdrta pa je brzljavna zveza med Port- Arturom in ostalimi lukami. Brzljavke po- šiljajo s parniki v Čifu.

LONDON 23. (K. B.) »Times« javljajo včeraj iz Šanghaia: Glasom uradne vesti je napravil najboljši utis — »sklep angleške vlade, da bo v Honkongu imela primerno četo, s katero bo razpolagal generalni konzul v Šanghaju za eventualno službo v pokrajinah Yantse. Kitajci da smatrajo to kakor izraz odločne volje Angležev, da čuvajo svoje ko- risti, vzdržavajo red ter podpirajo podkralja v Nankingu.

BEROLIN 23. (K. B.) »Wolff« javlja: Načelnik nemškega brodograja brzojavlja dne

20. t. m. iz Takna: Nemei so zmanjšali svojo posadko v Tientsinu na 300 mož, katerim zapoveduje kapitan-poročnik Weniger, Kapi- tan pl. Usedom, katerega hvalijo ruski in angleški poveljniki, se je z ostalimi vojniki vrnil na ladjo. Vsi so zdravi.

GENOVA 23. (K. B.) Nemška četa, na- menjena za Kitaj, se je pripeljala semkaj ob 5. uri in 40 min. zjutraj. Na kolodvoru so jo pozdravili generali in častniki tuk. garni- zije. Ko so vojniki sprejeli nekoliko okrepčil, so se ukreali na parniku »Preussen«; isti od- pluje jutri o poludne.

LONDON 23. (K. B.) »Times« poročajo dne 21. t. m. iz Šanghaia: Odgovorni kitaj- ski uradniki priznavajo, da je podkralj Liu- Kun-Yi, ko je z Japonske prispel odgovor na brzljavko kitajskega cesarja, na povelje ce- sarice-udove pričel pogajanja z več vladami, ter da imajo sedaj pokrajine vsake tri dni redno zvezo s Pekingom.

(Kitajski cesar je namreč obžaloval v brzljavki, poslani mikadu, da so Kitajci umorili kancelarja japonskega poslaststva ter na- glašal, da vzhodna Azija je v rokah Japon- ske in Kitajske. Ako pade Kitaj, potem pride na vrsto Japonska. Kitajski cesar upa, da se Japonci pridružijo Kitajcem. Kitaj sam ne more odvrniti preteče nevarnosti ter se za- naša na pomoč Japonske, katero prosi cesar, naj stori potrebne korake v dosegu miru. Mi- kado je odgovoril glasom »Daily Maila«: Ustaši so kršili mednarodno pravo; umor nem- škega poslanika je hud zločin. Kitajska vlada naj zatre nemire ter osvobodi poslanike; po- tem ne bodo imele velevalsti nobenega po- voda za sovražnosti. Japonska hoče Kitaju dobro; če pošilja sedaj svoje čete na Kitaj- sko, se godi to edino le v svrhu, da vzpo- stavi red ter reši tujce v Peking. Japonci nimajo nobenega sovražnega namena nasproti Kitaju ter hočejo, kedar bodo izvršeni gori navedeni koraki, čuvati koristi Kitajcev.)

Trgovina in promet.

Uvod v nauk o trgovini.

I. občni del.

Tretji oddelek.

a) Tyrdke.

Trgovinski zakon razločuje trgovce po obširnejšem ali ožjem prometu, po večih ali manjših davkih, ki jih plačujejo: v dva razreda. Nekatere določbe zakona je namreč uporabljati le za trgovce, ki plačujejo dovolj velike davke. Le take trgovce smatra zakon polnopravnimi, za trgovce v polnem smislu besede. Navedene določbe se tičejo tvrdk, trgovinskih knjig, pooblastitve (prokura) in trgovinskih društev ter so bistveno na- slednje:

Tvrdke: Tvrdka trgovec je ime, pod katerim opravlja svoje posle in s katerim podpisuje pisma in listine.

O tem treba razločevati, da-li se je tvrdko še le izbralo, ker se je podjetje ravno kar ustanovilo, ali pa so se pozneje prijavile spre- membe glede imejteljev tvrdke (lastnikov trgovine). Te poznejše spremembe namreč lahko provzročijo, da se nahaja v tvrdki eno ali več imen, ki se ne vjemajo z imeni last- nikov tvrdke, niso žanjimi identična.

Trgovec, ki je odprl svojo trgovino brez tovarišev (drugov) ali pa le s »tihim« drugom (o tem pozneje), sme v svoji tvrdki navajati le svoj priimek, z imenom ali brez imena ter ji ne sme dodati nobenega pristavka, ki bi označeval kako tovarstvo ali združništvo. Dovoljeni pa so drugi pristavki, ki označujejo natančneje osebo ali trgovino.

(Pride še.)

Pozor na ta užig na zamašku !!!

OBUVALA!
PEPI KRAŠEVEC
pri cerkvi Sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko šolo)
priporoča svojo
bogato zalogo raznovrstnega obu- vala za gospode, gospe in otroke
Poštne naročbe se izvrše v tistem dnev.
Odpošiljatev je poštne prosta.
Prevzema vsako delo na debelo in drobno
ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in
točnostjo po konkurenčnih cenah.
Za mnogobrojne naročbe se priporoča
Josip Stantič
čevlj. mojster

„Delavsko konsumno društvo“

pri Sv. Jakobu

priporoča slavnemu slovenskemu občinstvu svojo

„Narodno gostilno“

ulica Concordia šte. 1 a (vogal ulice Vespucci)

toči izvrstno istrsko in dalmatinsko črno, vipavsko belo vino ter Steinfeldsko pivo I. vrste. Izvrstna kuhinja vedno pripravljena. Za družbe so posebne sobe na razpolago.

Na obilno obiskovanje uljudno vabi

Odbor.

Sloveči profesorji zdravilstva in zdravniki priporočajo

Želodčno tinkturo
lekarnarja Piccoli
v Ljubljani
dvornega založnika
Nj. Svetosti papeža
kot želočec krepčujoče in
tek vzbujajoče, dalje kot
prebavljenje in telesno
odprtje pospešujoče sredstvo, posebno onim, ki
trpe na navadnem telesnem zaprtju.

Razpošilja se proti povzetju v skatljicah po 12 in več stekleničic.

MATTONIJEV
GISSHÜBLER
naravna
alkalična kislina
Ženitev.

Radi pomankanja znanja išče v zakon tem potom katolišk dunajski odvetnik katoliško, premožno deklico ali vdovo. Pismo pod »Heirat 415« na nrad za oglase Friedl, Dunaj V/I Matzleinsdorferstrasse 7.

Cand. iuris

s prvo državno skušnjo zmožen slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, stenograf, išče primerne službe. Ponudbe na upravo »Edinost«.

Konservatorist sprejme poučevanje na glasovir čez počitnice, to je do oktobra meseca. Naslov: Via Stadion št. 19, I. nad.

Poziv!

Ker pri glavni skupščini posojilnice in hranilnice v Kopru, vključene zadrage z neomejenim poroštvom, ki je bila sklicana na dan 22. julija t. l., ni bila navzoča četrtina zadržnikov, kakor zahteva §. 31. zadržnih pravil, vršila se bo redna glavna skupščina.

dne 12. avgusta t. l.

v zadržnih prostorih, ulica S. Biagio hšt. 338

ob 10 uri se sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo odbora o delovanju zadrage v letu 1899.

2. Poročilo nadzorstva o računih zadrage v letu 1899.

3. Volitev upravnega odbora za leto 1900.

4. Volitev nadzorstva za leto 1900.

5. Eventuelni predlogi.

OPOMBA. Ta-le glavna skupščina bo sklepna, bilo navzoče postavno število zadržnikov ali ne.

Koper, dne 2. julija 1900.

Odbor posojilnice in hranilnice.

„EDINOST“

se razven že v vseh znanih tobakarnah prodaja tudi v novi tobakarni g. Bruni v ulici S. Martiri št. 12.

S tužnim sreeem naznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem prežalostno vest, da je prečastiti gospod

Juraj Jan

zupnik-dekan v pokoju, častni kanonik stolnega kapit. sv. Justa v Trstu, vitez Franc Jožefovega reda

porojen v Mekinah na Kranjskem v 11. dan aprila 1821, po dolgej in mučnej bolezni, prejemši svete zakramente za umirajoče, 24. julija ob 2. uri zjutraj mirno v Gospodu zaspal.

Pokopan bode v četrtek 26. julija ob 1/2 8 uri dopoldne.

Predragega ranjkega gospoda priporočamo v pobožno molitev.

DOLINA pri TRSTU, dne 24. julija 1900.

Jernej Jan

in drugi žalujoči sorodniki.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/2 %	30-dnevni odkaz 2 1/2 %
30- " " 3 1/2 %	3-mesečni " 2 1/2 %
	6- " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

v vredn. papirjih 2 % na vsako svoto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropave, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomeu, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1 % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, — inozemski bankovci itd. po pogodbi.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist
za očesne bolezni

ulica Valdirivo šte. 3, I. nadst.

Sprejema na domu vsaki dan od 8 do 8 1/2
zjutraj in od 1 do 2 popoldne in eventuelno
od 4—5 popoldne.

Dr. Gustav Gregorin,

odvetnik,

via Molino piccolo 3. II.

sprejme v svojo pisarno pisarniškega
vežbenika.

Narodna šivilja

Za izdelovanje ženskih oblek vsake vrste,
kakor tudi perila, se priporoča slovan-
skim krogom, vdana

Gombač Ivanka

Ulica Boshetto šte. 1. IV. nadst.

Agricol

patentovan v Avstriji-Ogerski in Italiji

ki je mehko kalijsko milo rastopljivo v mrzli vodi,
je najuspešnejše sredstvo za zatiranje in uni-
čevanje vseh trtnih mrčesov in ušij, vseh
žuželk na sadnih in drugih drevesih, ze-
lenjadi in evetljicah.

Navodilo za rabo „Agricola“ pošilja franco

Tovarna mila F. Fenderl & Co

TRST. - Via Limitanea št. 1. - TRST.

ZASTOP IN ZALOGA na Goriškem pri g. Frideriku
Primaz v Gorici, Travniki 16 (v dvorišču) in na Opčinah
pri g. Frideriku Cumar.

IVAN SCHINDLER
Dunaj, III. Erdbergstrasse šte. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slo-
vensko-hrvatskem jeziku z več kakor 400
slikami o vseh vrstah aparatov za stroje,
potrebni predmetih za kmetijstvo vinarstvo,
za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.
Za reelno postrežbo se garantira.
Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER
ces. kralj.
privilegiran lastnik
Dunaj, III Erdbergstr. šte. 12.

Gimnazijski konvikt

Benediktinske ustanove pri Sv. Pavlu na Koroškem.

Polletna penzija 280 kron.

Javni višji gimnazij.

Pojasnila daje predstojništvo konvikta. Rok za vsprejemno
skušnjo: 17. september.

Kathreiner
je samo pravi v znanih
Kathreinerjevih zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za preva-
ranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava
je najokusnejša, kakor tudi edino zdrava in
zraven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava
bode z veseljem in z vedno raztočnem učinkom
v stotisoč družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava
je tam, kjer se zavoljo zdravja bobova kava
prepove, najboljši nadomestek.